

Castell de Montbui

Bigues i Riells del Fai

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Turó al capdamunt de la Urbanització del Castell de Montbui

Coordenades:

Latitud: 41.66405
Longitud: 2.17707
UTM Est (X): 431489
UTM Nord (Y): 4612804

Classificació

Número de fitxa 08023 - 283
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Romànic
Segle X-XI
Estat de conservació Regular
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIN
Europea – Atributs inspire: National Monument Record – Defensa
Observacions protecció: BIC R-I-51-5207
Data aprovació: dv., 22/04/1949 - 12:00
Número inventari IPA: 1/624
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Bigues i Riells; Avinguda Prat de la Riba, 167 / 08415 Bigues i Riells

Fitxes associades:

Autoria de la fitxa Anna Soterias i March / Josep Cruells i Castellet

Data de registre de la fitxa: dg., 10/04/2005 - 02:00

Autoria de la darrera revisió: María del Agua Cortés Elía. OPC

Data de la darrera revisió: dj., 10/04/2025 - 13:22

Descripció

Les restes del castell deixen veure una planta trapezoïdal, amb la zona nord ben conservada, amb les parets exteriors d'un gruix de 120-140cm i les parets interiors de 60-80cm. L'aparell és de pedres poc treballades, en faixes d'uns 15-20cm d'alçada, inclinades en opus spicatum. Les cantonades estan realitzades amb pedra vermella de la zona, més fàcil de treballar. Al mur de migdia hi havia la porta principal, centrada.

Observacions:

Pels entorns de tot el turó s'observa material arqueològic d'època alt-medieval, medieval i moderna.

Història

La primera referència la trobem a l'any 987, i després apareix com a donació de Gombau de Besora a la seva filla Guisla, el 1042. El castell, que en el segle XIII és propietat de la família Montbui, passa el 1240 a Berenguer de Palou, el bisbe de Barcelona. L'estructura pateix una sèrie de modificacions, entre elles hi ha l'adaptació de l'ermita com a presó dels clergues de Barcelona, a mitjans de segle XIV. El 1714, passà de la família Setmenat a la Corona. Les últimes referències, del 1884, ja parlen d'un edifici en runes. El castell tenia jurisdicció sobre les parròquies de Sant Mateu de Montbui, Sant Feliu de Codines, Santa Eulàlia de Ronçana, Sant Julià de Lliçà de Munt, Sant Genis de l'Ametlla, Sant Esteve de Palaudàries, Sant Pere de Bigues, Santa Maria de Caldes i l'alou de Sant Miquel del Fai.

L'any 2014 el Servei de Patrimoni Arquitectònic Local de la Diputació de Barcelona va un Pla Director per realitzar actuacions de consolidació al castell i a l'església de Sant Miquel.

Bibliografia

VVAA. Catalunya romànica. Vol XVIII. Fundació Enciclopèdia Catalana, Barcelona 1991.

CATALÀ, Pere (1982-84): Castell de Montbui. Inventari de Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Departament de Cultura de la Generalitat. Inèdit.

COMAS, Carme (1985): Castell de Montbui. Inventari de Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Departament de Cultura de la Generalitat. Inèdit.

